

Dessutom gör sökanden gällande att denna diskriminering, liksom det i förhållande till sökandens traktamente högre traktamente som beviljas ogifta män som utstationeras som nationella experter (oavsett om de lever i ett förhållande eller inte), strider mot artikel 141 EG och principen om lika lön för kvinnor och män samt mot direktiv 2000/78/EG⁽¹⁾ och proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EUT L 303, 2000, s. 16).

Överklagande ingett den 5 juli 2007 av Maddalena Lebedef-Caponi av den dom som personaldomstolen meddelade den 25 april 2007 i mål F-71/06, Lebedef-Caponi mot kommissionen

(Mål T-233/07 P)

(2007/C 211/74)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Storhertigdömet Luxemburg) (ombud: advokaten F. Frabetti)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva personaldomstolens dom av den 25 april 2007 i mål F-71/06,
- bifalla de yrkanden som sökanden framställt i första instans och således uppta talan i mål F-71/06 till sakprövning och bifalla talan,
- i andra hand, återförvisa målet till personaldomstolen för ny prövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar i överklagandet att personaldomstolens dom, i vilken den ogillade sökandens talan om ogiltigförklaring av hennes karriärutvecklingsrapport för perioden den 1 januari-31 december 2004, skall upphävas.

Till stöd för överklagandet gör sökanden gällande att personaldomstolen har gjort en oriktig tolkning och bedömning av de faktiska omständigheterna, vilket medförde att personaldomstolen ansåg att den kritiska bedömning som gjorts av sökanden i hennes karriärutvecklingsrapport, var välgrundad.

Talan väckt den 3 juli 2007 – Koninklijke Grolsch NV mot kommissionen

(Mål T-234/07)

(2007/C 211/75)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Koninklijke Grolsch NV (ombud: advokaterna B. W. Biesheuvel och J. K. de Pree)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- helt eller delvis ogiltigförklara det beslut som riktats till Grolsch,
- upphäva eller nedsätta de böter som påförts Grolsch, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter kommissionens beslut av den 18 april 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärenden nr COMP/B-2/37.766) – nederländska ölmarknaden). Sökanden ålades böter genom detta beslut.

Sökandena anför tre processuella invändningar till stöd för sin ansökan. Sökanden anser inledningsvis att förfarandet pågick under för lång tid och att principen om en skälig tidsfrist därmed har åsidosatts. Sökanden anser vidare att rätten till försvar har åsidosatts eftersom sökanden inte fått tillgång till de svar som lämnats av övriga berörda. Sökanden anser dessutom att principerna om god förvaltningssed, däribland noggrannhetsprincipen och presumtionen om att alla är oskyldiga fram till dess att motsatsen har bevisats har åsidosatts, eftersom kommissionen har agerat partiskt vid sin prövning, inte har beaktat vissa omständigheter och gjort en ofullständig eller slarvig prövning.

Sökanden anför vidare sex invändningar mot kommissionens bedömning i sak. Sökanden anser att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG, kravet på motivering och principerna om god förvaltningssed när den bedömde det påstådda syftet med samarbetet, antalet konsumenter bland restauranger och försäljningsställen för hemmakonsumtion, den påstådda samordningen av andra affärsvillkor, de påstådda avtalen och eller samordningen av priser och prisstigningar för såväl restauranger som försäljningsställen för hemmakonsumtion, inbegripet öl som säljs under egna etiketter. Sökanden anser även att kommissionen har felbedömt gärningens varaktighet och huruvida sökanden direkt har deltagit i den påstådda gärningen.

Sökanden anför slutligen två invändningar avseende storleken på de böter som påförts sökanden. Enligt sökanden har kommissionen åsidosatt artikel 23.1 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾ genom att tillämpa ett omsättningsbegrepp vid fastställandet av det högsta tillåtna bötesbeloppet på 10 procent som även omfattar punktskatter. Sökanden kritiserar likaså böternas överdriva storlek. I ett liknande belgiskt ölärende⁽²⁾ satte kommissionen ned böterna eftersom förfarandet pågått så länge med det skedde inte i detta ärende.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Ärende nr IV/37.614/F3 PO/Interbrew och Aljen-Maes (EGT L 200, s. 1).

Talan väckt den 4 juli 2007 – Bavaria mot kommissionen

(Mål T-235/07)

(2007/C 211/76)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Bavaria NV (ombud: advokaterna O.W. Brouwer, D. Mes och A.C.E. Stoffer)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— helt eller delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 april 2007 om ett förfarande i enlighet med artikel 81 i

EG-fördraget (ärende COMP/B-2/37.766 – nederländska ölmarknaden) – K(2007) 1697 slutlig) såvitt det angår Bavaria NV,

— eller, alternativt, nedsätta de böter som Bavaria NV ålagts, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden väcker talan mot kommissionens beslut av den 18 april 2007 om ett förfarande i enlighet med artikel 81 i EG-fördraget (ärende COMP/B-2/37.766 – nederländska ölmarknaden) genom vilket sökanden ålades böter.

Till stöd för talan anför sökanden för det första att principen om god förvaltningssed har åsidosatts, genom att kommissionen har underlåtit att göra en fullständig, noggrann och opartisk undersökning.

För det andra har kommissionen åsidosatt artikel 81 EG genom uppenbart oriktiga bedömningar, felaktig rättstillämpning vid fastställandet av överträdelsen, åsidosättande av oskuldspresumtionen, legalitetsprincipen och motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG.

För det tredje är kommissionens fastställande av överträdelsens varaktighet felaktigt.

För det fjärde har kommissionen åsidosatt artikel 23 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾, de på denna grundade bötesriktlinjerna⁽²⁾, likhetsprincipen och proportionalitetsprincipen vid fastställandet av det bötesbelopp som sökanden ålades att betala.

För det femte gör sökanden gällande att kommissionens undersökning uppenbarligen har pågått under en längre tid än vad som kan anses rimligt. Undersökning varade i drygt sju år.

För det sjätte anför sökanden att kommissionen har åsidosatt väsentliga formföreskrifter, principen om god förvaltningssed och rätten till försvar genom att neka sökanden tillgång till de svar som andra bryggerier lämnade på anmärkningarna och delar av ärendet hos kommissionen som var av grundläggande vikt för sökandens försvar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 i EKSG-fördraget (EGT C 9, 1998, s. 3).